

**PARTIDUL
POPORULUI**

LEGEA COJOCARU

privind

CONSTRUCȚIA ECONOMIEI DEMOCRATICE

București
Ianuarie 2012

www.variantacojocar.ro

*„Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie
Țara mea de glorie, țara mea de dor?
Brațele nervoase, arma de tărie,
La trecutu-ți mare, mare viitor!
Dulce Românie, asta ți-o doresc!”*

Mihai Eminescu

*„Patria este norodul, nu tagma
jefuitorilor”*

Tudor Vladimirescu

Stimați concetățeni,

Citiți cu atenție această broșură.

Veți afla cum ați fost deposedați, prin **Legea 15/1990**, cunoscută și sub denumirea de **Legea Brucan**, de capitalul acumulat din veniturile create de voi și/sau de părinții voștri în timpul regimului comunist. Un capital în valoare de peste **300 miliarde euro** actuali.

Veți afla cum ați fost deposedați, în ultimii 22 de ani, de profiturile realizate cu propriul vostru capital. În loc să intre în conturile și buzunarele voastre, aceste profituri, în valoare de peste **1.000 miliarde euro**, au intrat în conturile și buzunarele guvernanților, camarilei acestora și străinilor.

Veți afla în ce constă „**LEGEA COJOCARU PRIVIND CONSTRUCȚIA ECONOMIEI DEMOCRATICE**”, adică proiectul de lege prin care fiecare dintre voi va fi împrumutat, într-o primă etapă, de zece ani, cu un **capital productiv** în valoare de **20 000 euro**, cu care veți putea să cumpărați terenuri, clădiri, mașini, utilaje etc, să creați o nouă întreprindere, să dezvoltați una existentă, să creați noi locuri de muncă, să obțineți salarii, profituri, venituri, pentru voi și pentru statul vostru.

Citiți, înțelegeți, explicați și altora, participați la marea **acțiune patriotică** de susținere a acestui **PROIECT PENTRU ROMÂNIA**. Veniți să ne unim și să construim **economia poporului**, care să asigure un trai decent pentru toți românii, să transformăm România într-o adevărată **Grădină a Maicii Domnului**.

Persoana de contact .....
Telefon ..... **E-mail** .....

Stimați concetățeni,

1. În timpul regimului comunist, în perioada 1948-1989, cetățenilor României le-a fost interzis dreptul de a avea capital în **proprietate privată**. Cetățeanul a avut dreptul să aibă în proprietate privată numai unele **bunuri de consum** – casă, autoturism, mobilier, etc. - nu și bunuri de producție (**capital**). Statul comunist a preluat o parte – circa o treime – din veniturile create de cetățeni și a transformat-o în capital productiv – fabrici, uzine, hoteluri, spații comerciale, etc. – care a intrat, formal, conform Constituției, în proprietatea **comună**, a întregului popor. Aceasta a fost, în fond, **esența regimului comunist** – **lipsa dreptului cetățeanului la proprietate privată asupra capitalului** – de aici decurgând și încălcarea celorlalte drepturi și libertăți fundamentale ale omului.

2. Abolirea regimului comunist ar fi trebuit să se concretizeze în trecerea imediată și integrală a capitalului din **proprietatea comună (comunistă)** a întregului popor în **proprietatea privată** a celor din ale căror venituri a fost acumulat acest capital, adică în proprietatea privată a tuturor cetățenilor României. Aceasta formă de privatizare a capitalului acumulat în timpul regimului comunist a fost propusă prin proiectul de reformă cunoscut sub denumirea de „**VARIANTA COJOCARU**”. A se vedea, în acest sens, lucrările: „**PRIVATIZAREA: DE CE? CUM? PENTRU CINE?**” (1990); „**IEȘIREA DIN PRĂPASTIE**” (1998); „**CRIMA NUMITĂ PRIVATIZARE**” (2008), toate publicate pe www.variantacojocar.ro.

3. Trecerea imediată – în 1990 – a întregului capital în proprietatea privată a tuturor cetățenilor României ar fi determinat crearea, în România, a unei **economii democratice, productive și competitive**, crearea unei **clase mijlocii** majoritară în societate, care ar fi deținut și puterea economică și **puterea politică** și ar fi asigurat funcționarea unui **stat de drept**, cu adevărat democratic, clasă socială care și-ar fi impus și **propriile valori morale**: munca, hărnicia, inventivitatea, spiritul de întreprindere, cinstea, solidaritatea socială și națională.

4. Guvernanții României postcomuniste au încălcat drepturile de proprietate ale românilor, au respins „**VARIANTA COJOCARU**”, au trecut, mai întâi, **prin Legea nr. 15/1990**, cea mai mare parte – peste 95% – a capitalului național acumulat în perioada 1948-1989 din proprietatea comună a întregului popor **în proprietatea privată a statului**, iar, apoi, **prin legile „privatizării”**, au trecut, vânzând pe nimic, acest capital în proprietatea privată a străinilor și a unui grup minoritar autohton format din guvernanți și camarila acestora.

5. Prin **Legea nr.15/1990** privind „reorganizarea” unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale s-a săvârșit, în fapt, cel mai mare furt cunoscut în istoria poporului român. Românii li s-a vorbit de „reorganizare”, în realitate s-a făcut **exproprierea cetățenilor și împroprietărirea statului** cu capitalul acumulat de români în perioada 1948-1989. Prin această lege, s-a stabilit ca guvernul să „reorganizeze” unele întreprinderi ca **societăți comerciale**, altele ca **regii autonome**. Și unele și altele au devenit „proprietare” ale bunurilor aflate în patrimoniul lor – terenuri, clădiri, utilaje etc. În textul legii, au precizat, însă, că societățile comerciale au ca **acționar** unic statul. Deci nu „proprietar”, ci „acționar”, astfel încât românii să nu bage de seama ca statul s-a împroprietărit cu averea lor, a cetățenilor. Au scris în lege că **30% din acțiunile societăților comerciale** vor fi distribuite gratuit cetățenilor, prin cupoane, care trebuiau schimbate pe acțiuni. La televizor, poporului i s-a spus că „i se dă” 30% din „avuția națională”, nu numai din capitalul societăților comerciale, ci și al regiilor.

6. Guvernul a „reorganizat”, apoi, 52% (valoare) din întreprinderile de stat ca regii autonome și restul, de 48%, ca societăți comerciale. Așa se face că cei 30% s-au aplicat la 48%, **devenind 14%** din totalul capitalului fostelor întreprinderi de stat. Înșelătoria a mers mai departe, prin modul în care a fost organizată așa-zisa **“cuponiadă”**. Mulți cetățeni nu au primit cupoanele, alții nu au putut să le schimbe pe acțiuni, alții au rămas cu acțiuni fără nici o valoare, fiindcă societățile la care au subscris au dispărut, au fost băgate în faliment, demolate și vândute ca fier vechi de către acționarul majoritar, “strategic”, astfel încât, **cei 14% au ajuns la 3%**.

3/20

Ulterior, mișește, **regiile autonome**, care nu puteau fi vândute, fiind proprietate publică, au fost “reorganizate” ca **societăți naționale, companii naționale**, adică societăți comerciale, **proprietate privată a statului**, astfel încât să poată fi și ele scoase la vânzare, la prețuri de nimic.

Iată, deci, cum, în proprietatea privată a statului a ajuns 97% din capitalul fostelor întreprinderi de stat, o valoare de peste 300 miliarde de euro, actuali, în timp ce **poporul român s-a ales cu praful de pe tobă, cu 3%**.

7. Guvernanții au realizat, repede, că cele 300 de miliarde reprezintă o avere uriașă, care nu poate fi, pur și simplu, împărțită între ei. Ar fi fost linșați de popor. Astfel că au pus la cale **“privatizarea”**, adică o uriașă **inginerie financiară**, prin care au trecut această avuție, din proprietatea privată a statului, în **proprietatea privată a lor, a guvernanților, a camarilei lor și a străinilor**, pe șest, gratuit, sau aproape gratuit, însă “cu acte”, legal, cu respectarea legilor, făcute de ei, legi care le-au permis să „cumpere” la preț de 500 mii euro fabrici în care poporul român investise echivalentul a 3-4 miliarde de euro (vezi IMGB, SIDEX, ROMPETROL etc).

8. Mecanismul principal al acestei inginerii financiare l-a constituit **inflația**, creșterea galopantă a prețurilor.

“Inflația - spune economistul american Milton Friedman, Laureat al Premiului Nobel pentru Economie - **este pretutindeni și întotdeauna un fenomen monetar... și poate fi cauzată numai de o creștere mai rapidă a cantității de bani decât a producției”**. Cine stabilește cantitatea de bani în circulație într-o economie națională? Banca centrală (națională) din fiecare țară. Cum? Prin punerea în funcțiune a tiparniței de bani de hârtie. În România, în perioada 1990 – 2000, **producția**, adică **PIB-ul** (Produsul Intern Brut) **a scăzut cu 16 %**, în timp ce masa monetară, **cantitatea de bani pusă în circulație de Banca Națională a României, a crescut de 360 de ori**. Logic, această cantitate uriașă de bani în circulație a determinat o inflație pe măsură. Astfel, în perioada 1990 – 2000, în timp ce, în Cehia, de exemplu, prețurile au crescut de circa 3 ori (o reșezare firească a prețurilor după ieșirea din comunism), **în România, prețurile au crescut de 1.100 de ori**.

Inflația halucinantă din România ultimului deceniu al secolului XX nu a venit din cer. Ea este, în întregime, „opera” statului român, a Băncii Naționale a României, componentă a statului român.

4/20

Parafrazându-l pe Friedman, putem spune că, **întotdeauna și pretitundeni, inflația este un instrument de jefuire a celor mulți**, lipsiți de capital, și de îmbogățire a celor puțini, proprietari de capital. În timpul inflației, veniturile din salarii și pensii nu țin pasul cu creșterea prețurilor, scade puterea lor de cumpărare, în timp ce profiturile cresc exact cu diferența, cu avuția necumpărată de salarii și pensii. Cu ajutorul inflației, guvernării României, în perioada 1990 - 1997, au redus salariile și pensiile românilor la jumătate. Reducerea salariilor și pensiilor a determinat, însă, nu numai sărăcirea dramatică a milioanele de români, ci și **reducerea puternică a cererii** pentru produsele realizate de întreprinderi, care, tocmai, fuseseră trecute în proprietatea privată a statului, acestea nu au mai avut cui să vândă, costurile au devenit mai mari decât prețurile de vânzare, au început să lucreze cu pierderi, au devenit “găuri negre”, astfel încât să poată fi scoase la vânzare pe nimic.

9. Prin inflație, s-au împușcat mai mulți iepuri.

În primul rând, prețurile la care întreprinderile au fost scoase la vânzare, ca urmare a faptului că au intrat în pierdere, nu a mai reprezentat decât un mic procent din valoarea investită în ele de poporul român, pe de o parte, iar pe de altă parte, salariile și pensiile au fost făcute atât de mici încât marea majoritate a românilor, salariați și pensionari, au fost puși în imposibilitatea de a cumpăra capital, chiar și la prețurile foarte mici la care acest capital a fost scos la “privatizare”.

În al doilea rând, falimentarea a mii de întreprinderi, făcută cu premeditare, cu ajutorul inflației, a determinat și distrugerea a peste 4 milioane locuri de muncă.

Mai departe, reducerea salariilor și pensiilor, combinată cu reducerea numărului de salariați, a determinat reducerea continuă a ponderii fondului de salarii și pensii în totalul PIB-ului creat de români (Graficul nr. 1), cu creșterea corespunzătoare a profiturilor. Așa s-a ajuns ca, în România, ponderea salariilor în PIB să fie de o treime, restul de două treimi fiind profiturile, veniturile însușite de cei care au devenit, prin “privatizare”, proprietarii capitalului românesc. Aceasta în timp ce în țările civilizate ale lumii, raportul dintre salarii și profituri este exact invers. În Slovenia, de exemplu, țară fostă comunistă, ca și România, ponderea salariilor în PIB este de 51%, în Elveția, țară capitalistă prin excelență, dar civilizată, ponderea salariilor este de 62% (Graficul nr. 2), restul, de o treime, fiind profituri.

5/20

Din cifrele prezentate în Graficul nr. 1 se poate observa că, în ultimii 20 de ani, românii au produs o avuție (PIB) cu o valoare de circa 1.600 miliarde euro, actuali. Din acestea, 100 miliarde s-au dus la cei 5 – 6 milioane de pensionari, 300 miliarde de cei 4 – 5 milioane de salariați, iar restul de **1.200 miliarde** la cele câteva sute de mii de profitori, care au devenit proprietari asupra capitalului.

10. Avuția produsă într-o perioadă de timp (lună, an) de o întreprindere se împarte, într-o primă fază, în salarii și profit. Salariile merg la angajați, proprietarii forței de muncă, iar profiturile la proprietarii capitalului. Aceasta este una din legile fundamentale ale capitalismului. Într-o economie capitalistă normală, capitalul se creează, se acumulează prin **economisire**. Din totalul veniturilor create și însușite, ca salarii, sau profituri, oamenii consumă o parte, în general, cam 2/3, și economisesc restul, 1/3, pe care o transformă în capital. Sacrificiul făcut de cel care economisește, care nu consumă integral venitul realizat – salariu sau profit – îi conferă acestuia, dreptul de a încasa profitul, adică o parte din avuția creată de forța de muncă utilizând capitalul acumulat prin economisire. Așa se dobândește calitatea de proprietar de capital într-o economie capitalistă autentică și, prin consecință, și dreptul de însușire a profitului.

În România postdecembristă, cei care au devenit proprietari ai capitalului creat până în 1989, nu au economisit nimic, nu au creat nici un gram de capital. Ei și-au însușit, gratuit, capitalul economisit, creat de poporul român în timpul regimului comunist. Din Graficul nr. 1 se observă că, în 1989, PIB-ul a fost egal cu 100 miliarde euro, actuali, iar, în 2007, de 120 miliarde euro (în 2008 a crescut cu 8%, în 2009 s-a redus cu 8%, astfel că, în 2009, a fost tot de 120 miliarde euro). O creștere de 20%, în două decenii, în timp ce în alte țări (China, Irlanda) PIB-ul a crescut, în aceiași perioadă, de peste 4 ori.

11. În economia modernă, în medie, sunt necesare trei unități de capital pentru a crea o unitate de PIB. Aceasta înseamnă că, în România, în 1989, PIB-ul de 100 miliarde de euro a fost creat de un capital cu o valoare de 300 miliarde de euro, aceasta fiind valoarea capitalului furat de statul român de la cetățeni săi prin Legea nr. 15/1990. La aceasta se adaugă cele 1.200 miliarde profituri. În total, peste **1.500 miliarde de euro**.

6/20

Aceasta este valoarea de care au fost deposezați cetățeni României în ultimii 20 de ani.

12. Dacă în 1990, în loc de Legea nr. 15/1990, s-ar fi adoptat și aplicat „Legea Cojocarui” (versiunea 1990), adică dacă întregul capital acumulat până în 1989 ar fi fost trecut în proprietatea privată a tuturor românilor, atunci PIB-ul realizat de România, ar fi crescut, normal, cu un ritm de 7 - 8% pe an, sau chiar mai mult (vezi China și Irlanda, care au înregistrat ritmuri de creștere de peste 10% pe an), astfel încât, în anul 2010, el nu ar fi fost egal cu 120 miliarde de euro, ci cu 400 de miliarde de euro. Asta înseamnă că, în anul 2010, salariile românilor ar fi fost de 4 ori mai mari, la fel și pensiile, la fel și veniturile bugetului. Nu ar mai fi trebuit să ne împrumutăm la FMI ca să avem cu ce plăti salariile și pensiile bugetarilor! Pe întreaga perioadă, 1990 – 2010, am fi produs, în plus, peste **2.500 miliarde de euro**.

Invit cititorii să calculeze ei însuși ce s-ar fi putut face în România cu acele 2.500 miliarde de euro, plus cele 1.200 miliarde de euro profituri, care nu au mai ajuns la cetățenii României, ele fiind transformate în vile de lux, jeep-uri de lux etc., sau transferate în străinătate.

13. Datorită faptului că o bună parte a capitalului românesc (uzine, fabrici, bănci) au fost vândute, pe nimic, străinilor, o importantă parte din profiturile realizate în România în ultimii ani, au intrat, și continuă să intre, în buzunarele și conturile străinilor. Tot datorită înstrăinării capitalului, au crescut continuu deficitele balanței comerciale externe, care au generat **creșterea galopantă a datoriei externe**, aceasta fiind, în prezent, de aproape 100 **miliarde de euro**. Din aceste 100 miliarde, numai **30 miliarde** sunt **datorie publică**, a statului român, restul, de **70 miliarde**, reprezintă **datorie privată**, adică împrumuturi, în monedă străină, contractate de străinii care au devenit proprietari ai capitalului românesc, de la propriile lor bănci, cărora le plătesc, apoi, rate și dobânzi uriașe, din avuția creată de poporul român. Urmarea este că o parte din ce în ce mai mare din PIB ia drumul străinătății, sub forma serviciului datoriei externe (rate plus dobânzi) și a dividendelor. În fiecare an, o sumă de peste **40 miliarde de euro**, adică echivalentul a **peste o treime din ceea ce producem, pleacă în afara țării, sub formă de rate și dobânzi**. Dacă nu oprim această hemoragie, în curând, tot ce vom

produce se va duce în afara țării.

14. Ce putem face pentru a opri acest dezastru, pentru a ieși din prăpastia în care ne-au împins guvernării noastre postdecembriști? Există voci care cer **confiscarea** tuturor averilor dobândite prin așa-zisa privatizare. **Aceasta nu este o soluție realistă.**

În primul rând, mii de fabrici, uzine, au fost demolate și vândute ca fier vechi și alte materiale de construcții. Ce să confiscăm ? Vântul care bate peste buruienile crescute pe locurile unde au fost aceste întreprinderi? În al doilea rând, majoritatea întreprinderilor rămase pe picioare a fost dobândită legal, prin cumpărare, cu acte în regulă, de la statul român. Constituția UE, din care facem parte, ca, de altfel, și propria noastră Constituție, nu ne permit să confiscăm, decât dacă se dovedește, în justiție, caracterul ilicit al dobândirii.

Justiția, una adevărată, va putea dovedi că unele averi au fost dobândite ilegal, prin încălcarea legii. Numai acestea pot fi confiscate. Ca număr, acestea pot fi multe, dar valoarea lor nu este mare, comparativ cu valoarea celor **dobândite legal**. În plus, dovedirea caracterului licit, sau ilicit, al modului de dobândire a averilor va dura mulți ani. Pe această cale, prin adoptarea **Legii controlului averilor**, nu vom recupera decât o mică parte din averea de care a fost deposedat poporul român.

Există o soluție, permisă atât de Constituția României, cât și de Constituția UE.

Conform Constituției UE, statele membre au **competență totală și exclusivă** în materie de impozite. Pornind de la această prevedere a Constituției UE, propunem instituirea unui **impozit progresiv pe avere**, prin care să preluăm circa **20% din PIB**, la un **Fond de Investiții al Poporului**, pe care să-l folosim pentru a-i despăgubi pe cetățenii României pentru capitalurile și profiturile de care au fost deposezați și pentru a-i împrumuta cu capitalurile care li se cuvin și cu care își pot reconstrui țara și propria lor viață.

În ultimii ani, România a preluat la bugetul general consolidat în jur de 30%. Multe țări europene preiau la buget 50%, sau mai mult.

15. În acest sens, **Legea Cojocaru privind construcția economiei democratice** (Proiect), prevede următoarele:

A. Se constituie un **Fond de Investiții al Poporului (FIP)**, care va fi alimentat, în principal, prin **impozitul progresiv pe avere**. Acest nou impozit va fi plătit numai de cei care au acumulat mari averi, prin așa-numita privatizare. 90% din cetățeni nu vor plăti nimic în plus, față de ce plătesc acum. La această sursă, se mai adaugă: **profiturile** realizate de statul român din capitalurile care au intrat în proprietatea sa prin Legea nr. 15/1990 și nu au fost, încă, vândute (în prezent aceste profituri merg la buget și de acolo sunt sifonate de “regii” bordurilor, asfalturilor etc.); **sumele încasate din vânzarea acestui capital** (sume care, acum, merg tot la „regii” economiei mafioate); **impozitele, amenzile și veniturile realizate din valorificarea averilor dobândite ilicit**; alte sume prevăzute de lege.

B. Din banii colectați în Fondul de Investiții al Poporului, în primii 10 ani de aplicare a Legii Cojocaru, statul român va plăti fiecăru cetățean major al României **suma de 20.000 de euro**.

Suma de 20.000 de euro rezultă din calcule bazate pe dinamica PIB-ului ce urmează a fi creat în România în următorii 10 ani. Plecăm de la un capital de 360 miliarde de euro, cu care se produce, în anul 2011, un PIB egal cu 120 miliarde de euro. În fiecare an, vom economisi și investesti 30% din PIB: 20% sub forma fondului de Investiții al Poporului și 10% sub forma economiilor populației. În 10 ani, aceasta înseamnă 400 miliarde la Fondul de Investiții al Poporului și 220 miliarde economii ale populației. Împărțind cele 400 de miliarde la 20 milioane de cetățeni beneficiari ai legii, obținem suma de 20.000 de euro, de fiecare.

Vor primi cei 20.000 de euro **toți cetățenii majori ai României**, adică cei care au mai mult de 18 ani la data intrării în vigoare a Legii Cojocaru, plus cei care vor împlini 18 ani până la terminarea primilor 10 ani de aplicare a acestei legi.

La sfârșitul perioadei de 10 ani, va începe a doua perioadă de aplicare a Legii Cojocaru, în care beneficiarii legii vor primi sume mult mai mari, ca urmare a faptului că suma rezultată prin aplicarea procentului de 20% asupra PIB-ului dintr-un an se va împărți numai la numărul celor care împlinesc vârsta de 18 ani în anul respectiv. Astfel, în anul 2022, de exemplu, PIB-ul României va fi de peste 300 miliarde de euro, actuali.

9/20

300 miliarde x 20% fac 60 de miliarde de euro. În medie, numărul românilor care împlinesc 18 ani, într-un an, este de 350 de mii. Împărțind cele 60 de miliarde de euro la cei 350 mii de beneficiari ai legii, ajungem la cifra de peste **170.000 euro de fiecare**. Iată cu ce capitaluri vor porni în viață tinerele generații de români. Aceasta este calea pentru **construcția economiei democratice, a poporului**

C. Pentru aplicarea “Legii Cojocaru” va fi necesară adoptarea și a altor **legi** complementare: **legea impozitului progresiv pe avere; legea controlului averilor** (Legea nr.18/1968); **legea privind revizuirea Constituției**. Toate acestea, și altele constituind **PROIECTUL PENTRU ROMÂNIA**.

D. Cei 20.000 de euro vor putea fi folosiți exclusiv pentru **finanțarea de proiecte de investiții**, pentru achiziționarea de capital, de **bunuri de producție (terenuri, construcții, mașini, utilaje, animale de producție, brevete, licențe etc)**, nu și pentru achiziționarea de bunuri de consum. Banii vor fi accesați prin **concursuri de proiecte**, prin aplicarea de punctaje, utilizându-se **grile de evaluare și selecție**, deja elaborate și folosite, cu succes, de mulți ani, la accesarea fondurilor UE. De exemplu, un număr mai mare de puncte pentru infrastructură (autostrăzi), pentru energie, agricultură, pentru nivel tehnic, crearea de locuri de muncă etc. Banii vor fi accesați de cetățenii români constituiți ca **persoane fizice autorizate, asociații familiale, întreprinderi individuale, societăți cu răspundere limitată, societăți pe acțiuni** etc.

Proiectele vor fi pregătite, gratuit, de către **Agenția Națională de Consultanța pentru Investiții**.

16. Iată, numai câteva din efectele pe care le-ar produce adoptarea și aplicarea Legii Cojocaru în următorii 10 ani.

Prin aplicarea Legii Cojocaru, în perioada 2012 – 2020, în România s-ar putea realiza un **program de investiții de peste 600 miliarde euro**: 400 miliarde de euro provenind de la FIP și restul, de 200 miliarde euro, din economiile populației. Aceasta ar însemna crearea a peste **6 milioane de locuri de muncă**, trei milioane care ar putea fi ocupate de români din străinătate și alte trei milioane pentru cei care, acum, sunt șomeri, sau fac agricultură de subzistență.

10/20

Realizarea acestui program de investiții va determina **triplarea producției naționale**, respectiv creșterea PIB-ului de la 120 miliarde de euro, cât a fost în 2010, la peste 300 miliarde de euro în anul 2022, cu toate consecințele care decurg de aici asupra salariilor, pensiilor, asupra veniturilor bugetului consolidat al statului, a sumelor disponibile pentru învățământ, sănătate, sport, cultură, cercetare, ordine publică etc. **Salariul mediu** va crește la 1.000 euro (40 milioane lei vechi), în anul 2021, iar **pensia medie** va crește de la 160 euro (6,6 milioane lei vechi) la 645 euro (26,6 milioane lei vechi).

Las cititorilor plăcerea de a calcula ei însuși ce s-ar putea face cu cei 600 miliarde de euro disponibili pentru investiții în perioada 2013 – 2020, în diferite domenii și sectoare ale economiei românești.

Dau numai câteva exemple:

În condițiile României (traversarea Carpaților), în medie, un kilometru de autostradă costă aproximativ 10 milioane de euro. Pentru a avea un sistem de autostrăzi cu o densitate asemănătoare celei din Germania, de exemplu, **România are nevoie de 8.000 km de autostrăzi**. Asta înseamnă **80 miliarde de euro**, sau 13% din cele 600 de miliarde de euro care vor fi investiți prin aplicarea Legii Cojocarului. Ne mai rămân 520 de miliarde pentru alte mari, sau mici, investiții.

Cu alte 50-60 miliarde de euro, vom face regularizarea cursurilor apelor țării, vom scăpa de inundații, vom iriga cea mai mare parte a celor 9 milioane de hectare de teren arabil, **vom tripla producția de cereale**, vom deveni un exportator net de produse agro-alimentare (acum importăm 80% din ceea ce consumăm), vom produce 7-8 milioane tone/an de biocombustibil, nu va mai trebui să importăm niciun baril de petrol.

Fiecare din cele 5 reactoare ale centralei nucleare de la Cernavodă ne costă, în medie, 2 miliarde de euro. Două au fost terminate. Urmatoarele trei ne vor costa încă 6 miliarde de euro, pentru care nu va mai trebui să împrumutăm nici un euro. Aceste 6 miliarde vor fi investite de beneficiarii celor 20.000 de euro. Cu 5 reactoare în funcțiune, centrala de la Cernavodă va produce, anual, circa 25 TWh, adică aproape jumătate din producția actuală de energie a țării. Cu încă **o centrală nucleară** de dimensiunile celei de la Cernavodă, realizată cu 10 miliarde de euro, de către beneficiarii Legii Cojocarului, care vor deveni, proprietarii ei, **instalată undeva pe Prut**,

11/20

am dispune de suficientă energie electrică ieftină, din care vom putea livra și fraților noștri basarabeni, ajutându-i, astfel, să-și accelereze **apropierea de Uniunea Europeană și de Patria Mamă**.

Să luăm, ca exemplu, **o comună care are un număr de 3.000 de locuitori**, cu vârsta de peste 18 ani, sau care vor împlini această vârstă în următorii 10 ani. Ei, bine, locuitorii acestei comune vor primi, în timpul primilor 10 ani de aplicare a Legii Cojocarului, suma de **60 milioane de euro**. Socotiți, fiecare, ce se poate face cu acești bani. Luați în calcul, de exemplu, faptul că, cu 500 de mii de euro, pot fi achiziționate toate utilajele agricole necesare pentru lucrările agricole la peste 1.000 de hectare de teren arabil – tractoare, combine semănători, pluguri, discuri etc. Să zicem că, în comuna noastră, vom pune pe picioare 2,3, sau, chiar 4 societăți comerciale cu acest profil, deci 2 milioane de euro. Adăugați alte 4 societăți zootehnice, alte 4 legumicole, alte 6 horticole, pomicole, viticole, 2 de morărit, 2 brutării, 2 fabrici de ulei, 2 de biocombustibil, 2 de prelucrare a laptelui, 2 de prelucrare a cărnii, 2 de prelucrare a inului și cânepii, 2-4 de construcții, 2-4 sisteme de irigații, ateliere de croitorie, de încălțăminte, frizerii etc. Iată ce s-ar putea face cu un capital de 18-20 milioane de euro. Mai rămân alte 40 milioane de euro, care pot fi investite în societăți comerciale de rang județean, sau național: centrale eoliene, hidro și atomoelectrice, întreprinderi constructoare de mașini, metalurgice, petrochimice, autostrăzi, sisteme de irigații, regularizări de râuri etc. Să mai adăugăm că, prin investiția de 60 milioane de euro, vom crea, cel puțin 600 de locuri de muncă. Am luat în calcul 100 de mii de euro investiții pentru un loc de muncă. Putem crea un loc de muncă și cu mai puțini bani. De exemplu, dacă investim 10.000 de euro pentru a achiziționa un autoturism LOGAN, pe care să-l folosim ca taxi, putem crea 1,2, sau chiar 3 locuri de muncă, pentru 1,2,3 schimburi.

Calculați, mai departe, ce venituri suplimentare vor aduce cele 600 locuri de muncă pentru bugetul comunei.

Acest calcul poate fi adaptat, în mod corespunzător, la fiecare din localitățile țării.

Să recapitulăm.

Anual, în România, se produce o avuție (PIB) egală cu **120 miliarde de euro**. Din aceste 120 miliarde, **1/3, adică 40 miliarde**, reprezintă **salarii, pensii, alte venituri derivate din salarii, iar 2/3, deci 80 miliarde**, sunt

12/20

profituri, care intră în buzunarele și conturile noilor proprietari ai capitalului românesc, adică ale străinilor și minorității autohtone, care nu reprezintă nici 10% din numărul total al românilor. În țările civilizate ale Europei, salariile reprezintă 2/3 din PIB, iar profiturile, 1/3.

Legea Cojocarului nu face altceva decât să propună **preluarea unei părți din cele 80 miliarde de profituri, adică 24 de miliarde**, în primul rând de aplicare, care să fie folosiți **pentru împrumutarea cetățenilor României** și pentru crearea economiei populare, o economie care să producă bunăstare nu numai pentru minoritatea care s-a îmbogățit prin privatizări, ci și pentru majoritatea care muncește, care crează bogăția. Bani există, numai că, acum, ei intră în buzunarele și în conturile celor care au devenit proprietari, ilegali, sau nelegitimi, asupra capitalului cetățenilor României, capital furat de la cetățeni de statul român și vândut, pe nimic, actualilor proprietari.

Legea Cojocarului nu face altceva decât să **închidă robinetele** prin care banii țării se scurg în afară și să redirecționeze acești bani spre investiții prin care să se creeze **capacități de producție și locuri de muncă în România**.

17. Cei care au devenit proprietari asupra capitalului românesc prin așa-numita privatizare trebuie să accepte ca o parte din profiturile create cu acest capital să fie transferată către cei care au creat acest capital – cetățenii României. Ei știu bine că, în economia capitalistă autentică, averile, indiferent de dimensiune, sunt **recunoscute și acceptate** de întreaga societate, inclusiv de cei fără avere, sau cu averi mici. Aceasta deoarece, acolo, în țările civilizate, averea este dobândită legal și legitim, **prin economisire**. Ei știu bine că nu au acumulat acest capital pe calea normală a economiei capitaliste, prin economisire. Ei știu bine că au dobândit acest capital cumpărându-l la prețurile de chilipir oferite de hoțul care furase capitalul de la cetățeni, adică de statul român, sau sifonând sume uriașe de la bugetul statului, căruia i-au vândut produse și servicii la prețuri mult mai mari decât cele de pe piață, prin licitații trucate. Actualii mari proprietari de capital din România trebuie să accepte Legea Cojocarului, să recunoască drepturile de proprietate ale românilor, să răspundă cu responsabilitate la această ofertă de **reconciliere pe termen lung cu poporul român**.

13/20

18. Aplicarea Legii Cojocarului va avea consecințe benefice nu numai în economie. Ea va schimba din temelii întreaga societate românească. La sfârșitul celor 10 ani, cea mai mare parte a capitalului utilizat pe teritoriul României se va afla în proprietatea mării majorități a cetățenilor. Se va crea, astfel, o **clasă mijlocie** numeroasă și înstărită, 65–70% din familiile românești - care va avea venituri atât din muncă – salarii – cât și din capital – profituri. Această clasă mijlocie va fi formată din **cetățeni cu adevărat liberi**, al căror nivel de trai nu va mai fi dependent numai de un loc de muncă, pus la dispoziție de proprietarii de capital. Acești români înstăriți, prosperi, liberi, nu vor mai vota pentru doi mici, o bere, un kilogram de zahăr, sau de mălai. Ei vor vota pentru propriul lor interes, vor trimite în Parlament pe cei mai buni dintre ei, pentru a conduce statul lor, un **stat popular**, care va reprezenta și va apăra interesele clasei mijlocii, ale românilor înstăriți, prosperi și liberi, nu unul oligarhic, cum este cel de acum, care apără interesele minorității care s-a îmbogățit prin sărăcirea majorității. Deținând atât puterea economică cât și pe cea politică, clasa mijlocie își va impune și propriile **valori morale**: munca, inovația, spiritul de întreprindere și de economisire, cinstea, hărnicia, respectul și iubirea față de semenii, spiritul de solidaritate socială, națională, comunitară. În următorii 10 ani, România va fi parcurs o etapă importantă pe drumul său către destinul care i-a fost hărăzit de Dumnezeu, acela de a deveni o adevărată **Grădină a Maicii Domnului**.

Așa să ne ajute Dumnezeu!

Dr. Constantin COJOCARU

14/20

LEGEA COJOCARU

privind construcția economiei democratice.

(Proiect)

Noi, Poporul Român,

Știind, că, atât în România, cât și în alte state ale lumii, grupuri minoritare s-au organizat în rețele politico-financiare, de tip mafiot, care controlează capitalurile, precum și instituțiile statelor și pe cele mediatice, pe care le folosesc pentru a-i înșela și jefui pe cei mulți, cei care, prin munca lor, produc avuția, Știind că numai economia bazată, concomitent, pe proprietatea privată asupra capitalului și pe principiul fundamental al solidarității dintre oameni, poate asigura nu numai realizarea plenară a personalității fiecărei ființe umane, dar și maxima valorificare a aptitudinilor tuturor oamenilor, ca și a resurselor economice de care dispunem, Știind că singura soluție, prin care noi, poporul român, ca și alte popoare, ne putem câștiga și păstra libertatea, bunăstarea și demnitatea, prin care putem opri mafiile politico-financiare să ne deposedeze de avuția pe care am creat-o și pe care o creem, este construcția economiei democratice, prin împroprietărirea cu capital productive a tuturor cetățenilor, astfel încât majoritatea capitalului să rămână, pentru totdeauna, în proprietatea privată a majorității cetățenilor, această majoritate a cetățenilor constituind clasa mijlocie a societății, aceea care, deținând puterea economică, va controla și puterea politică, adică statul, cu toate componentele sale – legislativă, executivă, juridică, financiară, mediatică - și își va impune și propriile sale valori morale: munca, cinstea, competența, curajul, spiritul de inițiativă, de solidaritate socială și națională, dragostea față de Dumnezeu, de familie, de neam și de țară,

15/20

Prin voința noastră suverană, adoptăm prezenta lege:

Art.1. Se constituie Fondul de Investiții al Poporului, care se alimentează din următoarele surse:

- a) impozitul progresiv pe avere;
- b) profiturile și dividendele încasate de stat pentru capitalul aflat în proprietatea sa;
- c) veniturile încasate de stat din vânzarea capitalului aflat în proprietatea sa;
- d) impozitele, amenzile și veniturile încasate de stat prin aplicarea prevederilor legale referitoare la controlul averilor;
- e) alte surse prevăzute de lege.

Art.2. Impozitul progresiv pe avere se stabilește astfel încât să se asigure preluarea la Fondul de Investiții al Poporului a echivalentului a 20% din PIB, în fiecare an.

Art.3. În termen de 60 zile, Guvernul va prezenta Parlamentului proiectul legii impozitului progresiv pe avere, proiectul legii privind controlul averilor și proiectul legii privind revizuirea Constituției.

Art.4. Fondul de Investiții al Poporului este folosit pentru finanțarea de proiecte de investiții, elaborate în conformitate cu prevederile Planului Național de Dezvoltare și cu prevederile Programelor Operaționale Sectoriale.

Art.5. Proiectele de investiții sunt elaborate, gratuit, de către Agenția Națională de Consultanță pentru Investiții și sunt selectate, pentru finanțare, prin concursuri de proiecte, organizate de către autoritățile de management ale Programelor Operaționale Sectoriale, în limita disponibilităților alocate de la Fondul Național de Solidaritate și Dezvoltare.

Art.6. În termen de 60 de zile, Guvernul va prezenta Parlamentului proiectul legii privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Consultanță pentru Investiții.

Art.7. Sunt finanțate cu bani de la Fondul de Investiții al Poporului proiectele de investiții prezentate de cetățeni români,

16/20

ca persoane fizice autorizate, sau de persoane juridice române, care au ca asociați, sau acționari, numai cetățeni români: asociații familiale, societăți cu răspundere limitată, societăți pe acțiuni, cooperative, etc.

Art.8. Capitalul rezultat din realizarea proiectelor de investiții intră, gratuit, în proprietatea privată a celor care au solicitat finanțarea.

Art.9. Activele achiziționate cu bani primiți de la Fondul de Investiții al Poporului nu pot fi înstrăinate. Ele pot fi lăsate moștenire, conform legii.

Art.10. În primii 10 ani de aplicare a prezentei legi, fiecare cetățean major al României este îndreptățit să primească, de la Fondul de Investiții al Poporului, echivalentul sumei de 20.000 de euro, pentru finanțarea de proiecte de investiții elaborate și aprobate conform prezentei legi.

Acest drept poate fi exercitat timp de 10 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, de către persoanele care au împlinit vârsta de 18 ani înainte de sau la data intrării în vigoare a legii, respectiv, timp de 10 ani de la data când au împlinit vârsta de 18 ani, de către persoanele care vor împlini vârsta de 18 ani după data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art.11. Începând cu anul al 11-lea de aplicare a prezentei legi, fiecare cetățean, după împlinirea vârstei de 18 ani, este îndreptățit să primească, de la Fondul de Investiții al Poporului, o sumă egală cu produsul dintre procentul de 20% și PIB-ul din anul respectiv, împărțit la numărul cetățenilor care împlinesc vârsta de 18 ani, în anul în cauză, sumă care va fi folosită pentru finanțarea de proiecte de investiții elaborate și aprobate conform prezentei legi.

Acest drept poate fi exercitat de către persoanele în cauză timp de 10 ani de la data la care au împlinit vârsta de 18 ani.

Art.12. Tinerii, în vârstă de până la 35 de ani, care nu au și nu au avut o locuință în proprietate, pot opta ca jumătate din sumele cuvenite lor, conform art.10 și art.11, să fie folosite pentru plata parțială sau integrală a prețului primei lor locuințe.

Art.13. Pe perioada aplicării prezentei legi:

a) Masa monetară nu poate crește într-un ritm mai mare decât cel al creșterii Produsului Intern Brut;

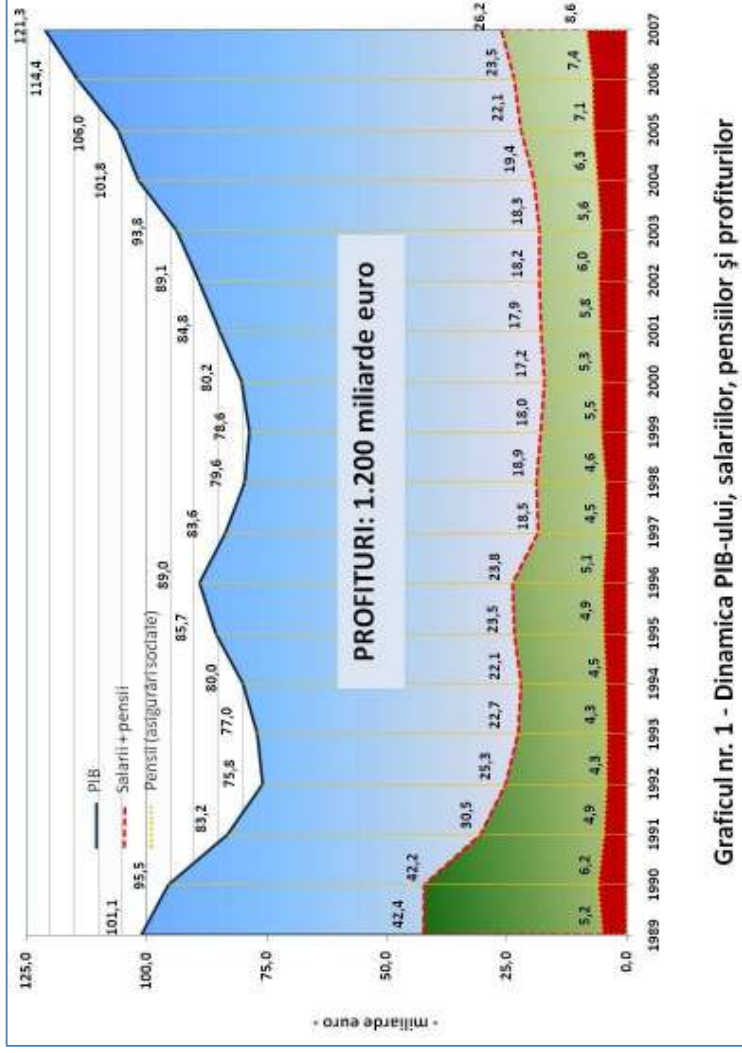
b) Statul român nu poate contracta împrumuturi decât dacă țara este în stare de mobilizare, de război, de asediu, sau de urgență;

c) Cheltuielile bugetului general consolidat al statului român nu pot fi mai mari decât veniturile acestui buget, cu excepția cazurilor în care țara este în stare de mobilizare, de război, de asediu, sau de urgență.

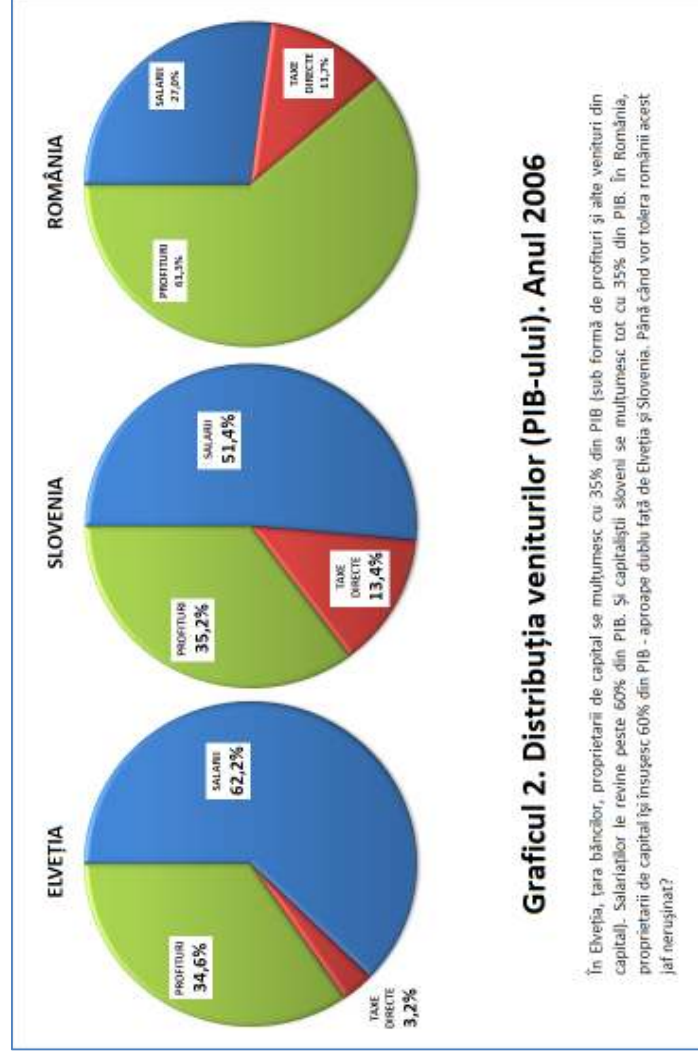
d) Persoanele fizice și juridice române nu pot emite valori mobiliare decât contra aporturi în natură și în numerar;

e) Până la adoptarea monedei euro, persoanele fizice și juridice române nu pot efectua operațiuni de încasări și plăți, sau de creditare, decât în moneda națională, leul.

Art.14. Prezenta lege nu poate fi abrogată, completată, sau modificată, decât prin referendum, prin voința noastră suverană, a poporului român.

Graficul nr. 1 - Dinamica PIB-ului, salariilor, pensiilor și profiturilor

Graficul 2. Distribuția veniturilor (PIB-ului). Anul 2006

În Elveția, țara băncilor, proprietarii de capital se mulțumesc cu 35% din PIB (sub formă de profituri și alte venituri din capital). Salariilor le revine peste 60% din PIB. Și capitaliștii sloveni se mulțumesc tot cu 35% din PIB. În România, proprietarii de capital își însușesc 60% din PIB - aproape dublu față de Elveția și Slovenia. Până când vor tolera românii acest jaf nerușinat?